



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16187/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача, сада пок. АА, бившег из ..., чији су правни следбеници ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ДД из ..., ради деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11673/19 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11673/19 од 26.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11673/19 од 26.01.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 11673/19 од 26.01.2023. године, одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Првог основног суда у Београду Р1 297/16 од 22.05.2019. године, којим је, ставом првим изреке, извршена физичка деоба непокретности – стана бр. ..., укупне нето површине око 82м², на четвртом спрату стамбеног објекта, на катастарској парцели ... КО ..., у Београду, у ул. ..., на коме су сувласници АА из ... и ДД са ½ иделаних делова, тако што ће се формирати две независне стамбене јединице и то на следећи начин: предлагачу припада стан бр 12/2 на четвртом спрату у укупној површини око 42м²; противнику предлагача припада стан бр 12/1 на четвртом спрату у укупној површини око 37м² и одређено је да трошкове изведених радова ради физичке деобе на предметном стану предлагач и противник предлагача носе са ½ и да је саставни део изреке решења налаз и мишљење судског вештака грађевинске струке Зденке Богатај од 07.11.2018. године. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагача је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и

прекорачења тужбеног захтев пред другостепеним судом, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности те ревизије, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, правилно су нижестепени судови ценили испуњеност законских услова за физичку деобу заједничке непокретне имовине странака, применом релевантних одредаба Закона о ванпарничном поступку и Закона о основама својинскоправних односа. Стога нема места одлучивању о ревизији предлагача као о изузетно дозвољеној ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, по оцени Врховног суда, не постоји потреба ни да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер уз ревизију нису достављене, нити је предлагач указао на супротне судске одлуке из којих би произлазило да је на другачији начин одлучивано у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Сл. гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95...14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У конкретном случају, у погледу решења другостепеног суда којим је правноснажно окончан ванпарнични поступак у коме се одлучивало о имовинско-правној ствари (деоби заједничке имовине), ревизија је према члану 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој ванпарничној ствари сходно се примењује ревизијски цензус прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У иницијалном акту у овом поступку - предлогу за деобу непокретности поднетом 04.08.2016. године, није означена вредност спора, нити је то учињено у даљем току поступка, те како конкретан спор не спада у врсту спорова који су непроцењиви, то се сходно члану 28. Закона о судским таксама узима да вредност предмета спора износи 15.000,00 динара.

Како се ради о ванпарничном поступку у ком је одлучено о имовинскоправним стварима (физичкој деоби непокретности), у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то ревизија предлагача изјављена против побијаног другостепеног решења није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић